Sygn. akt: KIO 2293/23

WYROK
z dnia 24 sierpnia 2023 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący:Luiza Łamejko
Protokolant:Adam Skowroński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 sierpnia 2023 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 3 sierpnia 2023 r. przez wykonawcę **BICO Group Sp. z o.o., ul. Św. Jacka Odrowąża 15, 03-310 Warszawa** w postępowaniu prowadzonym przez **Mazowieckie Centrum Rehabilitacji STOCER Sp. z o.o., ul. Wierzejewskiego 12, 05-510 Konstancin-Jeziorna**
przy udziale wykonawcy **Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Usług Inwestycyjnych sp. z o.o.,ul. Warszawska 70, 06-400 Ciechanów** zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1.Uwzględnia odwołanie i nakazuje zamawiającemu Mazowieckiemu Centrum Rehabilitacji STOCER Sp. z o.o. unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz powtórzenie czynności badania i oceny ofert z uwzględnieniem oferty złożonej przez wykonawcę BICO Group Sp. z o.o.
2.Kosztami postępowania obciąża Mazowieckie Centrum Rehabilitacji STOCER
Sp. z o.o. i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę BICO Group Sp. z o.o. tytułem wpisu od odwołania
2.2. zasądza od Mazowieckiego Centrum Rehabilitacji STOCER Sp. z o.o. na rzecz BICO Group Sp. z o.o. kwotę 18 60 zł 00 gr (słownie: osiemnaście tysięcy sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania poniesione przez wykonawcę BICO Group Sp. z o.o. tytułem wpisu od odwołania oraz wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 579 i 580 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1710 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie.

Przewodniczący:……..

Sygn. akt: KIO 2293/23

U z a s a d n i e n i e

Mazowieckie Centrum Rehabilitacji ”STOCER” sp. z o.o. (dalej: „Zamawiający”) prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Pełnienie funkcji Inwestora Zastępczego przy realizacji Inwestycji – Rozbudowa, przebudowa i modernizacja budynku szpitala SCU św. Anny przy ul. Barskiej 16/20 w Warszawie.”. Postępowanie to prowadzone jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1710 ze zm.), zwanej dalej: „ustawy Pzp”. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane dniu 22 lutego 2023 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod numerem 2023/S 038-110570.

W dniu 3 sierpnia 2023 r. wykonawca BICO Group Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej: „Odwołujący”) wniósł do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołanie zarzucając Zamawiającemu naruszenie:

1) art. 239 ustawy Pzp poprzez podjęcie czynności dokonania wyboru jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o.
w Ciechanowie, pomimo iż oferta złożona przez tę firmę nie jest ofertą najkorzystniejszą;

2) art. 224 ust. 6 ustawy Pzp poprzez dokonanie czynności odrzucenia oferty Odwołującego, pomimo iż wykonawca udzielił Zamawiającemu w wyznaczonym przez Zamawiającego terminie wyjaśnień w przedmiocie wątpliwości Zamawiającego co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi w dokumentach zamówienia lub wynikającymi z odrębnych przepisów za kwotę podaną przez Odwołującego w ofercie, jak też uzasadnił podaną w ofercie cenę lub koszt;

3) art. 224 ust. 1 ustawy Pzp poprzez zaniechanie jego zastosowania w sytuacji, kiedy w zw. z wyjaśnieniami Odwołującego co do zaoferowanej ceny lub kosztu wykonania zamówienia, pojawiły się u Zamawiającego nowe, nieprezentowane wcześniej wątpliwości co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi w dokumentach zamówienia lub wynikającymi z odrębnych przepisów, a w konsekwencji brak wezwania

Odwołującego do dalszych wyjaśnień, a w zamian niczym nieuprawniona, dowolna autowykładnia przedłożonej przez Odwołującego oferty, która doprowadziła do wadliwych wniosków, które nie mają oparcia w złożonej przez Odwołującego ofercie.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

1) unieważnienia czynności wyboru oferty Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. w Ciechanowie jako najkorzystniejszej;

2) uznania oferty Odwołującego za najkorzystniejszą i tym samym udzielenia Odwołującemu przedmiotowego zamówienia publicznego;

3) zasądzenie od Zamawiającego zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, w tym zwrotu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika oraz kosztów dojazdu (wg rachunków, które zostaną przedłożone na posiedzeniu bądź rozprawie).

Odwołujący podał, że z uzasadnienia odrzucenia oferty Odwołującego na podstawie art. 224 ust. 6 ustawy Pzp przedstawionego przez Zamawiającego wynika, iż Zamawiający uznał za wystarczające oraz skuteczne wyjaśnienia Odwołującego w każdym z pięciu zakresów, co do których wyjaśnienia wzywał Zamawiający w piśmie z dnia 11 maja 2023 r., poza wyjaśnieniami w zakresie 3, gdzie Zamawiający uznał, iż Odwołujący dokonał błędnej kalkulacji wskazywanych przez siebie kosztów świadczenia usług przez inspektorów,
w związku z tym Zamawiający dokonał rekalkulacji przedstawionych stawek, według przyjętej przez siebie, błędnej, dowolnej, i nieznajdującej oparcia ani w ofercie Odwołującego, ani
w jego wyjaśnieniach zaoferowanej ceny.

Odwołujący zwrócił uwagę, że w uzasadnieniu odrzucenia oferty Odwołującego Zamawiający na wstępie wskazuje, iż swoje konstatacje dotyczące tego, że złożone wyjaśnienia wraz z dowodami nie uzasadniają podanej w ofercie ceny lub kosztu oparł na innej kwestii, jaka wynikła w związku z wyjaśnieniami Odwołującego z dnia 26 maja 2023 r. Odwołujący zauważył, że mimo iż Zamawiający w zakresie możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi w dokumentach zamówienia lub wynikającymi z odrębnych przepisów za zaoferowana cenę powziął nowe wątpliwości, to zaniechał żądania od Odwołującego jako wykonawcy wyjaśnień, a postanowił samodzielnie dokonać interpretacji przekazanych przez Odwołującego informacji, co doprowadziło w swoich skutkach do błędnej subsumcji i w konsekwencji odrzucenia oferty Odwołującego.

Z uzasadnienia odrzucenia oferty Odwołujący wywiódł, iż Zamawiający podważył sposób wyliczenia przez Odwołującego kosztów świadczenia usług przez personel inspektora nadzoru z wyłączeniem kosztu pracy kierownika projektu, co do którego kosztów pracy Zamawiający nie wniósł zastrzeżeń.

Odwołujący stwierdził, że wnioski, jakie Zamawiający wyciągnął z owej innej kwestii, jaka pojawiła się w związku z udzielonymi przez Odwołującego wyjaśnieniami ceny ofertowej, są całkowicie chybione, i wynikają z błędnej wykładni i rozumowania w zakresie składowych pojęć: wynagrodzenie netto pracownika a wynagrodzenie netto przedsiębiorcy i zestawienie wynikowych tychże pojęć jako zbieżnych lub tożsamych w sytuacji, kiedy pojemność znaczeniowa i merytoryczna tychże pojęć są całkowicie odmienne i nie sposób ich zestawiać ze sobą, a tym bardziej porównywać. Zdaniem Odwołującego, wyliczenia Zamawiającego dokonane zostały na nieuprawnionych założeniach, które nie wynikają ani z wyjaśnień Odwołującego, ani też nie znajdują oparcia w przepisach prawa.

Odwołujący wskazał, że Zamawiający, po otrzymaniu wyjaśnień Odwołującego z dnia 26 maja 2023 r., prawidłowo ustalił następujące:

1) Odwołujący posługując się określeniami netto i brutto wskazywał, iż wyjściowa stawka wynagrodzenia personelu to 6.642,00 zł netto;

2) określenie netto użyto w znaczeniu „bez VAT";

- pozostałe ustalenia Zamawiającego, istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, zostały poczynione przez Zamawiającego w sposób wadliwy.

Odwołujący stwierdził, że kluczową informacją jest to, co wprost wynika
z przedłożonych przez Odwołującego w dniu 26 maja 2023 r. wyjaśnień: *osoby z którymi będzie współpracował Wykonawca i które będą pełnić funkcję inspektorów nadzoru, rzeczoznawców i specjalistów, prowadzą jednoosobowe działalności gospodarcze, a więc Wykonawca zawrze z tymi osobami umowy o współpracę (z wyjątkiem osoby wykonującej czynności w zakresie realizacji zamówienia, tj. czynności kierownika projektu). W związku
z zawarciem tych umów Wykonawca nie będzie musiał ponosić dodatkowych kosztów zatrudnienia.* Z kolei Kierownik Projektu, zgodnie z wymogami SWZ, będzie zatrudniony

w oparciu o umowę o pracę - takie założenia uwzględnił Odwołujący w cenie ofertowej, przedstawił na to stosowne wyliczenia i w tym zakresie Zamawiający nie podniósł wątpliwości.

Zdaniem Odwołującego, istota wadliwości dowolnych wyliczeń przeprowadzonych przez Zamawiającego wynika z nieuprawnionego i bezpodstawnego założenia, iż wynagrodzenie netto osoby prowadzącej działalność gospodarczą, a takimi są wszyscy inspektorzy nadzoru, rzeczoznawcy i specjaliści, jest tym samym wynagrodzeniem netto, co osoby zatrudnionej na umowę o pracę, czy też osoby zatrudnionej na podstawie umowy
o dzieło lub umowy zlecenia, jednakże nie prowadzącej własnej działalności gospodarczej. Odwołujący podkreślił, że założenie to stanowiło oczywisty błąd, który doprowadził Zamawiającego do wadliwej subsumcji.

Jak podał Odwołujący, wynagrodzenie netto przedsiębiorcy nie jest obciążone
w sposób analogiczny do wynagrodzenia pracownika zatrudnionego na umowę o pracę. Przedsiębiorca odpowiada za samodzielne opłacanie odpowiednich składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i podatków zgodnie z wybraną formą opodatkowania. Oznacza to, że obciążenia mogą być zróżnicowane, w zależności od indywidualnej sytuacji przedsiębiorcy, takiej jak forma prowadzonej działalności gospodarczej, sposób opodatkowania, czy możliwość skorzystania z różnych ulg podatkowych.

Odwołujący wskazał, że dla osób prowadzących działalność istnieją jedynie dwie kwoty: brutto, tj. kwota wynagrodzenia (cena) wraz z podatkiem od towarów i usług (VAT),
a także kwota netto, tj. kwota bez VAT, jednakże przed odprowadzeniem przez przedsiębiorcę należności podatkowych i z tytułu ubezpieczeń społecznych (ZUS). Z kolei wynagrodzenie netto pracownika to suma, którą pracodawca przeznacza na wynagrodzenie pracownika po odliczeniu obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne oraz podatku dochodowego. Składki te są opłacane zgodnie z obowiązującym prawem i obejmują m.in. składki na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe oraz zdrowotne. W nomenklaturze osób zajmujących się kadrami i płacami, w odniesieniu do osoby zatrudnionej na umowę
o pracę, czy też osoby zatrudnionej na podstawie umowy o dzieło lub umowy zlecenia, jednakże nie prowadzącej własnej działalności gospodarczej, stosuje się trzy pojęcia: duże brutto – kwota wynagrodzenia pracownika wraz z obciążeniami podatkowymi i składkami ZUS zarówno pracownika, jak i pracodawcy; małe brutto - kwota wynagrodzenia pracownika wraz z obciążeniami podatkowymi i składkami ZUS pracownika, ale bez obciążeń pracodawcy; netto – tzw. na rękę, tj. kwota po odprowadzeniu wszystkich zobowiązań o charakterze publicznoprawnym (podatki i składki ZUS). Oznacza, iż wynagrodzenie netto przedsiębiorcy
a wynagrodzenie netto pracownika to nie są tożsame pojęcia; pierwsze bowiem jest kwotą przed potrąceniem podatków i składek ZUS (poza podatkiem VAT), a drugie po potrąceniu już składek ZUS i podatków.

Z uwagi na powyższe, jeżeli porównuje się te oba wynagrodzenia, to prawidłowym jest zestawienie netto przedsiębiorcy oraz małego brutto pracownika, co też w swoich wyjaśnieniach uczynił Odwołujący, nie powiększając w żaden dodatkowy sposób kwoty netto zaoferowanej przez potencjalnych podwykonawców prowadzących działalność gospodarczą, jako że kwota taka jest ostateczną kwotą, jaką za świadczenie określonych w ofercie podwykonawczej usług będzie zobowiązany zapłacić Odwołujący. Z tego powodu, niesłusznym, w ocenie Odwołującego, jest zarzut Zamawiającego, iż Odwołujący „zapomniał przeliczyć kwoty netto („na rękę") inspektora na swój koszt brutto" – Odwołujący nie zapomniał, kwota netto przedsiębiorcy jest wartością ostateczną i Odwołujący nie będzie z tytułu świadczenia usług przez m.in. inspektorów obciążany żadnymi dodatkowymi kosztami. Odwołujący zaznaczył, że Zamawiający w sposób nieuprawniony zestawił ze sobą netto przedsiębiorcy z netto pracownika, co jest błędem i co doprowadziło finalnie do błędnych konstatacji i wniosków.

Wobec powyższego, jak wskazał Odwołujący, wynagrodzenie np. inspektora, który
w oświadczeniu wskazał, iż wykona usługi na określonych warunkach za kwotę 6.642,00 zł netto, jest wartością końcową, która zawiera obciążenia z tytułu podatków (PIT) i składek ZUS i jest wartością ostateczną.

Odnosząc się do twierdzenia Zamawiającego, że można założyć, że inspektorzy preferują zatrudnienie na umowę cywilnoprawną (B2B), aby otrzymać realny dochód (netto „na rękę"), wyższy a nie niższy niż na podstawie umowy o pracę Odwołujący stwierdził, że takie założenie Zamawiającego jest niczym nieuzasadnione, a na pewno nie wynika
z przesłanek obiektywnych. Odwołujący wskazał, że wybór formy zatrudnienia lub współpracy jest dokonywany w oparciu o większą liczbę przesłanek i motywacji, niż wyłącznie czysta wartość netto na fakturze. Ponadto, zdaniem Odwołującego, Zamawiający w sposób nieuprawniony, bezpodstawny i nielogiczny odnosi przyjętą przez siebie kwotę 7.320 zł brutto wynagrodzenia inspektora nadzoru budowlanego za podstawę ustalania i wymagania poziomu wynagrodzenia od inspektorów świadczących usługi w ramach przedmiotowego zamówienia publicznego. Jak wyjaśnił Odwołujący, ww. kwota brutto (małe brutto) jest przede wszystkim wartością wynagrodzenia za pełen etat, tj. średnio 168

h pracy w miesiącu i *de facto* oznacza, iż taka osoba nie ma możliwości podjęcia dodatkowego zatrudnienia. Kwota ta, to netto „na rękę" wartość 5.319,95 zł. Natomiast usługi personelu zawarte na zasadach B2B, czyli umowy pomiędzy przedsiębiorcami, pozwalają przede wszystkim na ewentualne świadczenie usług także innym podmiotom, jako że w postanowieniach SWZ nie wymaga się wyłączności świadczenia usług przez personel inspektora nadzoru. To pozwala takim osobom na potencjalne świadczenie usług także na rzecz innych podmiotów, co w sposób oczywisty przekłada się także na znacznie większy miesięczny dochód. Dodatkowo, jak zauważył Odwołujący, na atrakcyjność i dochodowość świadczenia usług na zasadach B2B, wpływ mają także koszty uzyskania przychodu, realnie zwiększają wysokość wynagrodzenia, z czym nie ma się do czynienia w kontekście osób zatrudnionych na umowę o pracę.

Przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego zgłosił wykonawca Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o.

Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania w całości jako bezzasadnego.

Krajowa Izba Odwoławcza, po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowej sprawie, na podstawie zebranego materiału dowodowego wskazanego w treści uzasadnienia, jak też po zapoznaniu się z oświadczeniami i stanowiskami stron i uczestnika postępowania złożonymi pisemnie oraz ustnie do protokołu w toku rozprawy ustaliła i zważyła, co następuje.

Izba stwierdziła, że Odwołujący legitymuje się interesem we wniesieniu środka ochrony prawnej, o którym mowa w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp. Zakres zarzutów, w sytuacji ich potwierdzenia się, wskazuje na pozbawienie Odwołującego możliwości uzyskania zamówienia i jego realizacji, narażając tym samym Odwołującego na poniesienie w tym zakresie wymiernej szkody.

Izba ustaliła, że w przedmiotowym postępowaniu oferty złożyło trzech wykonawców:

- Bico Group Sp. z o.o. – 4 368 640,86 zł brutto,

- Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. – 5 289 000,00 zł brutto,

- BBS Best Building Consultants Sp. Z o.o. Sp. k. – 3 164 667,00 zł brutto.

Podstawą odrzucenia oferty Odwołującego stało się, jak wynika z pisma Zamawiającego z dnia 24 lipca 2023 r., stwierdzenie przez Zamawiającego, że Odwołujący złożył wyjaśnienia, które nie uzasadniają podanej w ofercie ceny i wysokości uwzględnionego w tej cenie kosztu wynagrodzenia personelu.

Izba stwierdziła, że w złożonych wyjaśnieniach Odwołujący w sposób nie budzący wątpliwości wskazał, że Kierownik Projektu, zgodnie z wymaganiem Zamawiającego, zostanie zatrudniony na podstawie umowy o pracę. Pozostałe osoby, co do których Zamawiający sformułował wymagania w SWZ, prowadzą jednoosobowe działalności gospodarcze i będą brały udział w realizacji zamówienia na podstawie umów o współpracy zawartych z Odwołującym. Zarówno wysokość wynagrodzenia deklarowanego przez Odwołującego w wyjaśnieniach, jak również formalna podstawa udziału poszczególnych osób w realizacji zamówienia zostały potwierdzone załączonymi do wyjaśnień oświadczeniami poszczególnych osób. Izba nie znalazła podstaw, aby nie dać wiary złożonym oświadczeniom.

Za wiarygodne Izba uznała stanowisko Odwołującego, że w przypadku współpracy z osobami prowadzącymi działalność gospodarczą kalkulowana kwota 6 642 zł/m-c to cały koszt, jaki poniesie Odwołujący z tytułu współpracy z daną osobą, Odwołujący nie będzie ponosił dodatkowych kosztów, jak ma to miejsce w przypadku zatrudnienia na umowę o pracę. Izba wzięła pod uwagę okoliczność, że osoba prowadząca działalność gospodarczą nie jest ograniczona do świadczenia usług tylko jednemu podmiotowi. Wobec nie określenia przez Zamawiającego wymagań co do minimalnego poziomu zaangażowania godzinowego personelu, przedsiębiorca ma możliwość podjęcia współpracy, poza Odwołującym, także z innymi podmiotami. To za kolei w sposób oczywisty przekłada się na zwiększenie dochodu tych osób. Z uwagi na powyższe, twierdzenia Zamawiającego o konieczności zwiększenia wynagrodzenia osób pełniących funkcje inspektorów nadzoru, specjalistów i rzeczoznawców o dodatkowe koszty nie znajduje podstaw.

Podstawą odrzucenia oferty nie może stać się twierdzenie, że przyjęte wynagrodzenie, przez konieczność pracy inżyniera na kilku kontraktach, nie zapewni należytego poziomu zaangażowania personelu. Tego rodzaju argumentacja nie może się ostać, skoro Zamawiający nie określił w Specyfikacji minimalnego poziomu roboczogodzin pracy personelu ani innych wymagań w tym zakresie. Nie stawiając tego rodzaju wymagań Zamawiający zmuszony jest polegać na

założeniach, jakie poczynił wykonawca. Wyjątkiem byłaby oczywiście sytuacja, w której doszłoby do nienależytej realizacji przedmiotu zamówienia, jednak na obecnym etapie brak jest podstaw do tego rodzaju stwierdzeń.

Kalkulacji poczynionej przez Odwołującego nie podważają złożone przez Zamawiającego na rozprawie dowody w postaci wydruków ze stron internetowych wynagrodzenia.pl i praca.money.pl, a także komunikaty Prezesa GUS z poszczególnych miesięcy 2023 r. wraz z wyliczeniami wynagrodzeń dla Warszawy. Izba miała na uwadze, że wskazywane kwoty są kwotami brutto i nie odbiegają od wynagrodzenia deklarowanego przez Odwołującego. Ponadto, różna może być podstawa zatrudnienia. Dodatkowo, jak wskazano powyżej, Zamawiający nie przewidział zakazu podejmowania dodatkowego zatrudnienia przez osoby prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą biorące udział w realizacji zamówienia.

Wobec powyższego, Izba stwierdziła, że złożone przez Odwołującego wyjaśnienia w sposób wystarczający i wiarygodny wykazują realność kalkulacji ceny w zakresie wynagrodzeń personelu. Co za tym idzie, potwierdził się zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 224 ust. 6 ustawy Pzp. W konsekwencji, za zasadny Izba uznała także zarzut naruszenia art. 239 ustawy Pzp.

Nie potwierdził się zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 224 ust. 1 ustawy Pzp poprzez zaniechanie wezwania Odwołującego do złożenia kolejnych wyjaśnień wobec nowych wątpliwości co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi w dokumentach zamówienia lub wynikającymi z odrębnych przepisów, jakie pojawiły się u Zamawiającego. Izba stwierdziła, że sposób kalkulacji ceny w zakresie wynagrodzeń (tj. w zakresie kwestionowanym przez Zamawiającego) został dostatecznie wyjaśniony, poparty dowodami i brak jest podstaw do prowadzenia dalszych wyjaśnień w tym zakresie. Oddalenie przedmiotowego zarzutu pozostaje bez wpływu na okoliczność, że czynność Zamawiającego polegająca na odrzuceniu oferty złożonej przez Odwołującego i wyborze oferty najkorzystniejszej została dokonana z naruszeniem przepisów ustawy Pzp.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 557 i 575 ustawy Pzp oraz § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania
(Dz. U. z 2020 r. poz. 2437, dalej jako „rozporządzenie").

Zgodnie z art. 557 ustawy Pzp w wyroku oraz w postanowieniu kończącym postępowanie odwoławcze Izba rozstrzyga o kosztach postępowania odwoławczego, z kolei w myśl art. 575 ustawy Pzp strony oraz uczestnik postępowania odwoławczego wnoszący sprzeciw ponoszą koszty postępowania odwoławczego stosownie do jego wyniku. Zgodnie
z § 5 rozporządzenia, do kosztów postępowania odwoławczego zalicza się m.in. wpis (pkt 1), oraz wynagrodzenie i wydatki jednego pełnomocnika, jednak nieprzekraczające łącznie kwoty 3 600 złotych (pkt 2 lit. b).

Jak stanowi § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia, w przypadku uwzględnienia odwołania przez Izbę, koszty ponosi zamawiający. W takiej sytuacji Izba zasądza od zamawiającego na rzecz odwołującego równowartość kwoty wpisu oraz koszty, o których mowa w § 5 pkt 2 rozporządzenia.

W świetle powyższych regulacji, Izba obciążyła Zamawiającego kosztami postępowania odwoławczego.

Przewodniczący:……..